

изходи цѣлата вѫтрешность, сѫ необходими най-малко 24 часа и то при условия: туриститѣ да сѫ добри катерачи, да сѫ придружени отъ опитенъ водачъ, който познава тайнитѣ и опасноститѣ на пещерата и да сѫ снабдени съ леки лодки, лампи, вѫжета и редъ други помощни срѣдства за една истинска и опасна експедиция. Въ тѣмните недра на пещерата се гушатъ грамадни зали, голѣми отвесни прагове, 13 езера съ дълбочина до 10 метра и дължина до 100 м., чудесни фигури отъ сталактити и сталагмити.

Но любителътъ ще бѫде достатъчно възнаграденъ за труда си, ако се полюбува поне на лекодостѣпните части на пещерата, които представляватъ рѣдко чудо на природната архитектура.

3. „Живата вода“

Въ южните склонове на каменната хубавица *Витоша* блика едно скромно изворче, което носи чудновато име „Живата вода“. Отъ вѣкове близкото население го считало за светиня; съ голѣма почитъ се ползвала и съседната му малка пещера. И съ право! Неукиятъ пещеринъ чувствувалъ, че има предъ себе си едно необикновено явление, което крие въ себе си една отъ тайнитѣ на природата.

А ето каква е тайната на извора. Той тече буйно около една минута и спре. Ни капка вода повече. Минаватъ нѣколко минути чакане и пакъ шурне. И тази игра продължава безкрай. Излѣната вода си остава все въ еднакво количество, но промеждутъците въ различни времена отъ годината сѫ различни. Понѣкога тѣ сѫ различни въ единъ и сѫщи денъ. Сега тази последователностъ е още повече нарушена, тѣй като водата отъ „живото изворче“ е съединена съ друга вода и направена обща чешма съ три чучура. Съ това се направи една непростима, но леко поправима грѣшка. При смѣсането на водите, теченето и спирането на „живата во-